

AKTY PRIJATÉ ORGÁNMI ZRIADENÝMI MEDZINÁRODNÝMI DOHODAMI

ROZHODNUTIE SPOLOČNÉHO VÝBORU EÚ – ŠVAJČIARSKO č. 2/2016

z 3. decembra 2015,

ktorým sa mení protokol 3 k Dohode medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou týkajúci sa vymedzenia pojmu „pôvodné výrobky“ a metód administratívnej spolupráce [2016/121]

SPOLOČNÝ VÝBOR,

so zreteľom na dohodu medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou podpísanú v Bruseli 22. júla 1972 ⁽¹⁾ (ďalej len „dohoda“), a najmä na jej článok 11,

so zreteľom na protokol 3 k dohode týkajúci sa vymedzenia pojmu „pôvodné výrobky“ a metód administratívnej spolupráce (ďalej len „protokol 3“),

keďže:

- (1) Článok 11 dohody odkazuje na protokol 3, ktorý stanovuje pravidlá pôvodu a kumuláciu pôvodu medzi Európskou úniou, Švajčiarskom (vrátane Lichtenštajnska), Islandom, Nórskom, Tureckom, Faerskými ostrovmi a účastníkmi barcelonského procesu ⁽²⁾.
- (2) Článok 39 protokolu 3 stanovuje, že spoločný výbor ustanovený podľa článku 29 dohody môže rozhodnúť o zmene ustanovení tohto protokolu.
- (3) Účelom regionálneho dohovoru o paneuro-stredomorských preferenčných pravidlách pôvodu ⁽³⁾ (ďalej len „dohovor“) je nahradiť protokoly o pravidlách pôvodu platné medzi krajinami paneuro-stredomorskej oblasti jediným právnym aktom.
- (4) Európska únia a Švajčiarsko podpísali dohovor 15. júna 2011.
- (5) Listinu o prijatí uložila EÚ u deponitára dohovoru 26. marca 2012 a Švajčiarsko uložilo listinu o prijatí 28. novembra 2011. V dôsledku toho a na základe uplatnenia článku 10 ods. 3 dohovor nadobudol platnosť 1. mája 2012 vo vzťahu k Európskej únii a 1. januára 2012 vo vzťahu k Švajčiarsku.
- (6) Na základe dohovoru sa účastníci procesu stabilizácie a pridruženia a Moldavská republika začlenili do paneuro-stredomorskej zóny kumulácie pôvodu.
- (7) Protokol 3 k dohode by sa preto mal zmeniť tak, aby odkazoval na dohovor,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Protokol 3 k dohode týkajúci sa vymedzenia pojmu „pôvodné výrobky“ a metód administratívnej spolupráce sa nahrádza znením uvedeným v prílohe k tomuto rozhodnutiu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 300, 31.12.1972, s. 189.

⁽²⁾ Alžírsko, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Maroko, západný breh Jordánu a pásmo Gazy, Sýria a Tunisko.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 54, 26.2.2013, s. 4.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

Uplatňuje sa od 1. februára 2016.

V Bruseli 3. decembra 2015

Za spoločný výbor

predseda

Luc DEVIGNE

PRÍLOHA

„PROTOKOL 3

týkajúci sa vymedzenia pojmu ‚pôvodné výrobky‘ a metód administratívnej spolupráce

Článok 1

Uplatniteľné pravidlá pôvodu

Na účely vykonávania tejto dohody sa uplatňuje dodatok I a príslušné ustanovenia dodatku II k regionálnemu dohovoru o paneuro-stredomorských preferenčných pravidlách pôvodu ⁽¹⁾ (ďalej len ‚dohovor‘).

Všetky odkazy na ‚príslušnú dohodu‘ v dodatku I a v príslušných ustanoveniach dodatku II dohovoru sa považujú za odkazy na túto dohodu.

Článok 2

Urovnávanie sporov

Keď v súvislosti s postupmi overovania podľa článku 32 dodatku I k dohovoru vzniknú spory, ktoré nie je možné urobiť medzi colnými orgánmi, ktoré žiadajú o overenie, a colnými orgánmi, ktoré sú zodpovedné za výkon tohto overenia, predkladajú sa spoločnému výboru.

Urovnávanie všetkých sporov medzi dovozcom a colnými orgánmi dovážajúcej krajiny sa riadi právnymi predpismi tejto krajiny.

Článok 3

Zmeny protokolu

Spoločný výbor môže rozhodnúť o zmenách tohto protokolu.

Článok 4

Odstúpenie od dohovoru

1. Ak EÚ alebo Švajčiarsko písomne oznámi depozitárovi dohovoru svoj zámer odstúpiť od dohovoru podľa článku 9 dohovoru, Únia a Švajčiarsko bezodkladne začnú rokovania o pravidlách pôvodu na účely vykonávania tejto dohody.

2. Až do nadobudnutia platnosti novo dohodnutých pravidiel pôvodu sa na túto dohodu naďalej uplatňujú pravidlá pôvodu obsiahnuté v dodatku I a v prípade potreby aj príslušné ustanovenia dodatku II k dohovoru uplatniteľné v momente odstúpenia od dohovoru. Od okamihu odstúpenia od dohovoru sa pravidlá pôvodu obsiahnuté v dodatku I a v prípade potreby aj príslušné ustanovenia dodatku II k dohovoru vykladajú tak, aby umožňovali dvojstrannú kumuláciu len medzi Európskou úniou a Švajčiarskom.

Článok 5

Prechodné ustanovenia – kumulácia

Bez ohľadu na článok 16 ods. 5 a článok 21 ods. 3 dodatku I k dohovoru, keď sa kumulácia týka len štátov EZVO, Faerských ostrovov, Európskej únie, Turecka, účastníkov procesu stabilizácie a pridruženia a Moldavskej republiky, za dôkaz o pôvode možno považovať sprievodné osvedčenie EUR.1 alebo vyhlásenie o pôvode.“

(¹) Ú. v. EÚ L 54, 26.2.2013, s. 4.